

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

vij. De dispensatione in irregularitate, ex homicidio voluntario, vel casuali
proueniente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

- 27 De monstro infertur, Irregulariter esse eum, qui reficiet rectum, & inde deiciens tegulas, aliquem occidit nisi verbis monuit, aut signum posuit, ut transeuntes sibi caueant ab ictu tegularum, sic Tabiena, verbo, Irregularitas, 3. §. 19. Nuar, in Man. cap. 27. numer. 235. vers. 22. Maiol. libr. 1. cap. 48. §. 3. numer. 10. Henriquez lib. 14. capit. 15. §. 4. post S. Anton. 3. par. tit. 29. cap. 2. §. Homicidium casuale. Cosmus Philiarchus lib. 4. c. 11. §. 7. Regula 1. Summa Corona tract. de Irreg. numer. 16. Regula 1.
- 28 Vigesimo infertur, Irregulariter esse eum, qui puerum pro alportanda aqua mituit ad flumen, aut puerum discopatum qui suffocatus est. Nuar, in Man. cap. 27. numer. 236. vers. 1. vigesimo quinto, & Henriquez libr. 14. capitul. 15. §. 4. Nam mittens præcogitare debuit de verisimili periculo. Paritate irregulariter est, qui mittit puerum ad aquandum equum, etiam si moneat eum, ut caueat a flumine, si puer flumen intret, & submersus sit, quod intelligitur, quando probabilitas præcogitare debuit fore periculum, ut contingere solet; Summa Confess. lib. 2. tit. 1. quæst. 26. Summa Asten. par. 2. lib. 6. tit. 14. art. 8. quæst. 8. S. Anton. 3. par. tit. 29. cap. 2. §. Homicidium casuale. Angelica, verbo, Homicidium, 2. §. 22. Sylva, verbo, Homicidium, 2. §. 27. Tabiena, verbo, Irregularitas, 3. §. 1. & §. 7. & Maiol. lib. 5. cap. 3. numer. 14. Albericus, verbo, Homicidium, 6. in fine, & citant Hostiens. Cosmus Philiarchus libr. 4. cap. 11. Regula 2.
- 29 Vigesimoprimo infertur, Irregulariter esse eum, qui ludo lapidem proiecit in aliquem, aut sclopum in aliquem explodit, si is, in quem lapis coniicitur, nec percutiat, logiens cadat, & moriatur; quod intelligitur, quando fugiens timebat sibi de graui malo sibi infligendo nisi fugeret, quando proiecens grauerit percuteret, vel iactus potuerit grauem percussione facere, nisi alius fugisset, quia tunc proiecens tenetur de homicidio, tunc enim non, & periculosus est ludus etiam in pueris, secus autem fugiens timebat solum de percussione leui, & porciens, & proiecens intendit solum leuiter percutere: vel si proiecens a longe lapidem misit, & terrefecit hominem eo modo, quod non solerit perturbare, aut nocere, tunc enim licet aliud mens fugeret, & corrueat interiret, proiecens irregulariter non estet. Innoc. & Hostiens. & Panorm. in cap. exhibita, numer. 4. & 5. de homicid. Summa Asten. par. 2. lib. 6. tit. 4. art. 6. quæst. 4. Angelica, Homicidium, 2. §. 11. Sylvest. verbo, Homicidium, 2. §. 21. Hugut, in cap. sepe, dist. 50. Alberic. verbo, Homicidium, 6. Summa Confess. ii. cod. quæst. 19. & 17. Tabiena, verbo, Irregularitas, 3. §. Quarto. S. Anton. par. 3. tit. 29. c. 2. §. 3. Maiol. lib. 5. c. 48. §. 3. numer. 4. Alphon. Viuald. tract. de Irreg. numer. 267. & Henriquez 30. lib. 14. cap. 15. §. 3. Eodem modo quo proiecit lapidem in Petrum, & Petrus alterum impellit, sine dolo & alter occidit, irregulariter efficitur non Petrus, sed qui lapidem proiecit in Petrum. Item, si Joannes lapidem in Petrum injicit, Petrus autem declinante ictum lapis percudit Paulum si Paulus occidatur, irregulariter est, Joannes qui proiecit lapidem, non Petrus qui ictum declinavit; & si Paulus qui oculi est, Clericus fuerit, Joannes & excommunicatus, & irregulariter est. Hugut, in cap. sepe, dist. 50. Summa Confess. lib. 2. tit. 1. quæst. 27. Summa Asten. par. 2. lib. 6. titul. 14. art. 6. quæst. 8. S. Anton. 3. par. tit. 29. cap. 2. §. 3. Angelicus, verbo, Homicidium, 2. §. 19. Sylvest. verbo, excommunicatione, 6. numer. 6. §. Scindunt est quarto, versic. Secundo vbi citat & sequitur Alan. & Hostiens. quoad casum prædictum de excommunicatione, quia dat operam rei illicitæ, & hoc non sine diabolica sua fatione, & verbo, Homicidium, 2. §. 26. Nuar, in Man. capitul. 27. numer. 236. vers. vigesimo quinto, Tabiena, verbo, Irregularitas, 3. §. 2. Maiol. libr. 5. capitul. 48. §. 3. numer. 5. & 6. & Henriquez lib. 14. capitul. 15. §. 3. qui duo ultimi idem docent quod Sylvest. tam de excommunicatione, quam de irregularitate. Si autem ictus laudis directus fuisset in naueum, vel quadrupedem, non autem in hominem, & fortuitò hominem occiditur, vel mutuari, non incurrit irregularitas, cum actio licita sit, & nullo modo ex se ad hominem occisionem periculosa, vt colligitur ex glo. in c. Clerico, dist. 50. Sylva, Homicidium, 2. §. Quinto. Tabiena, Irregularitas, 3.
5. 19. Maiol. lib. 5. c. 48. §. 3. numer. 5. Alphon. Viuald. tract. de Irreg. numer. 270.
- 31 Vigesimo secundo infertur, Irregulariter esse eum qui ictu perterefacit virum meticolosum aliquo motu subitaneo, si ipse eo metu percussus se precipitet, aut mutiletur, ex Maiol. lib. 5. capitul. 48. §. 3. numer. 8. & Henriquez lib. 14. capitul. 15. §. 3. exemplum esse potest in circulatore, aut alio deferente serpentes, aut angues, quos subito motu ostendat, ut merum incutiat, & ob id mors, aut mutilatio contingit, & iure ciuii extraordinaria pena punitur, pro modo culpæ, l. vlt. ff. de extraord. crimin. cuius culpe ratione inducit irregularitas, ut praefati auctores tradunt. Item iunenes lascivientes, si vessicam turgidam porci subito rupant, aut aliquid aliud, unde subitus ille fragor, & crepitus mulieri prægnanti causam abortus dederit, si hoc fecerint causa perterefaciendi, irregulares sunt, si scire poterunt eam mulierem prægnantem fuisse, cum sint in dolo, & causam sufficientem abortus dederint, sic Innocent. Abbas & Vinc. Maiol. libr. 5. capitul. 3. §. 3. numer. 8. Summa Corona tract. de Irreg. numer. 16. Regula 1. & Henriquez libr. 14. capitul. 15. §. 3. & faciunt quæ tradit Caiet. 2. 2. q. 64. articul. 8. in fine, maximè considerata feminarum natura, quæ admodum timida est, quamvis Angelica, verbo, Homicidium, 2. §. 12. & Sylvest. verbo, Homicidium, 2. §. 22. & Tabiena, verbo, Irregularitas, 3. §. 14. contrarium in hoc ultimo exemplo docent in pueris, qui ludendo id faciunt sine dolo, & ignorantia probabili talis euentus futuri & fauet Maiol. vbi supra, & est rationabilis opinio, cum dent operam ludo licito, & dolo careant. Et ex his casibus facile colligitur, quid in alijs similibus iudicandum sit.
- 32 Addo etiam hæc, quæ de homicidio casuali dicta sunt, intelligenda esse non solum, ut irregulares constituantur quoad ordines suscipiendos, sed etiam quoad susceptos, ut expresse docent Panormitan. in cap. Dilæctus, numer. 3. & Ioan. Andi. quem Panor. ibi citat, & Anan. & idem Pano. in cap. Significantia, 1. de homicid. & Couar. in Clem. Si furiosus, par. 2. §. 4. numer. 11. in fine, de homicid. quicquid glosa in capitulo Dilæctus, in verbo. Nec aet. & Felin. in capital. presbiterorum, numer. 3. de homicid. velint impedire solum quoad ordines suscipiendos, non autem quoad susceptos.

De dispensatione in irregularitate ex Homicidio voluntario, vel casuale proueniente. Cap. VII.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensatio in irregularitate ex homicidio post Concilium Trid. à quo facienda.
- 2 Irregularitas ex homicidio iniusto proueniens baptismo tollitur.
- 3 Papa in omni irregularitate ex homicidio voluntario etiam notorio dispensare potest, & quæ huius sit ratio.
- 4 Papa cum homicidio voluntario difficulter, & etiam additis quibusdam conditionibus dispensare solet.
- 5 Homicidium duplex est, aliud voluntarium, aliud casuale.
- 6 Voluntarium quidnam censendum.
- 7 Casuale quid & quotuplex sit.
- 8 Casuale in homicidio alia est ratio quoad culpam, alia vero quantum ad facultatem dispensandi in eo.
- 9 Dispensare potest Episcopus in omni irregularitate ex delicto occulto proueniente, excepto homicidio voluntario.
- 10 Dispensare non potest episcopus circa irregularitates ex delicto ad forum contentiosum deducto.
- 11 Tempus datum pro ordinibus suscipiendis, pendente lite circa delictum irregularitatem inducens, quodnam sit.
- 12 Episcopus inquisitus, ordines conferre, & alia Pontificalia exercere potest.

Y y 2 Dispens-

- 13 Dispensare non potest Episcopus in irregularitate ex homicidio manifesto procedente.
- 14 Dispensare non potest Episcopus ad ordines minores, aut ad beneficium simplex obtainendum cum homicida voluntario occulto, aut manifesto.
- 15 Delictum publicum irregularitatem causans, in quo Episcopus non dispensat, ut sit, quid requiratur.
- 16 Homicidium voluntarium etiam occultum irregularitatem inducit.
- 17 Alphonsi de Castro, & Couarruji opinio de homicidio occulto, eiusque dispensatione, quae nam sit.
- 18 Lex Caecina, & humana actum humanum pure internum non comprehendit, & quae huius sit ratio.
- 19 Crimina grana, & depositione digna quænam sint.
- 20 Dispensare potest Episcopus in irregularitatibus ex homicidio casuali proueniéti bus ad ordines minores, & simplex beneficium.
- 21 Dispensare potest Episcopus cum homicida casuali ad beneficium curatum retinendum.
- 22 Dispensare potest Episcopus in irregularitate ex homicidio causa defensionis proprie vitæ etiam culpabiliter perpetrato.
- 23 Dispensare potest Episcopus in delictis occultis solum in sua diœcesi, circa subditos suos.
- 24 Dispensare possunt Prælati regulares cum suis subditis regularibus in homicidio casuali, virtute privilegiorum suorum,

I *V*amuis olim dispensatio non parua inter DD. erat circa dispensationem huius irregularitatis, quia tamen hocie, maximè post Concilium Tridentinum, materia hæc facilius, dicitur que f. Ita est quid et ea hoc se tiendum sit, breviter in sequentibus expomemos.

2 *P*rimo igitur irregularitas hæc per baptismum tollitur; Quamvis enim nonnulli, quos superiore libro cap. 3. dub. 2. & cap. 15. dub. 5. regulamus, existimauerint irregularitatem ex homicidio iusto, & absque culpa prouenientem non tolli per baptismum, quos latius illis in lecis confutavimus, tamen irregularitatem ex homicidio iniusto, & culpabili procedente, baptismio deleri docuerunt & docent glosi in cap. Deinde, in verbo, *inter peccata*, dist. 26. vbi ait, omnē irregularitatē ex proprio delicto prouenientem tolli in baptismō. Et exprefie in cap. Si quis vi duam, in verbo, post baptismum, dis. 50. ait homicidii voluntarium & culpabile, & irregularitatem inde proueniētem per baptismum tolli. & Archid. & Domin. ibi. & Vg. Tancr. & Ioan. Calde. quos reser, ac sequitur Panor. in cap. Gaudemus numer. 17. de diuotiss. Innoc. in capit. presbiterum, de Homicid. Hentic. in d.c. Gaudemus Hottiens. in Summa lib. 5. tit. de homicid. §. Qua pœna. num. 5. Pajud. 4. dist. 4. c. 1. artic. 1. ver. Quarto, Summissa communiter Summa Pisaniella, verbo Homicidium, 4. §. 1. in fine, & S. Anton. 3. par. ut. 29. cap. 2. §. vlt. in fine. Angelica, verbo, Homicidium, 5. in princip. Sylvester, verbo, Homicidium, 3. quæst. 8. ver. sico. primum, & verbo, Irregularitas, qu. 28. verl. primo. Tabiena, verbo, Irregularitas, 5. in princip. Nau. in Man. c. 27. num. 2. 9. ver. Tertio. Mart. Ledes. 2. 4. qu. 26. art. 2. de Irreg. pag. 364. col. 4. Couari, in Clem. Si furiosus. par. 1. §. 2. num. 5. de homicid. Maiol. lib. 5. cap. 5. num. 11. Henriquez lib. 14. cap. 17. §. 2. & Toletus lib. 1. instruct. Sacerd. cap. 29. in princip. Ratio est; quia irregularitas hæc solū oritur ex illo horrore occisionis, quia horrore tollitur per baptismum, dum homo, qui prius erat quasi Iudas Saulo similis, per regenerationem baptismi deposita feritate sit quis mansuetus, & mutatur in virum alterum & planè homo nouus efficitur, arg. c. 1. dist. 26. & c. 2. fertur & ibi glo. in verbo, quod non fuit, dist. 50. & consequenter Irregularitas rancore homicidij contingens, siue homicidium peccatum fuerit, siue non, tollitur per baptismum.

3 *S*econdo Papa in omni Irregularitate ex homicidio voluntario etiam, notorio dispensare potest, ut communis DD.

opinio testatur; sic Innoc. & Host. Anan. & Pan. in ca. sicut dignum, num. 12. & idem Pan. in c. continebatur, nu. 3. & in cap. ad audientiam, nu. 4. vbi Socin. num. 95. de hom. & Hostiens. in Summa, lib. 5. tit. de homicid. §. tina. Summa Confess. lib. 2. tit. 1. quæst. 62. Summa Astensis, part. 1. lib. 6. tit. 14. art. 9. Sanctus Anton. 3. par. ut. 19. capitol. 2. 5. vlt. in fine. Summa Pisaniella, verbo, Homicidium, 4. §. 2. An. gelica, verbo, Homicidium, 5. §. 1. Sylvester, verbo, Homicidium, 5. q. 8. verl. Secundum, & verbo, Irregularitas, q. 18. verl. Tertio. Tabiena, verbo, Irregularitas, 5. in princip. Viladiego tract. de Irreg. ca. vlt. Albert. Trout. tract. de ve. ro & perfecto Clerico lib. 2. cap. 26. Ludovicus Gomez in tract. expectatiuaruin, num. 88. Nau. in Man. ca. 27. num. 239. Martin. Ledesma. 2. 4. qu. 16. art. 2. tract. de Irreg. pag. 236. col. 2. Couari, in Clem. Si furiosus, pa. 2. 9. 3. num. 3. de homicid. Maiol. lib. 5. cap. 5. numer. 2. & 3. & Henriquez lib. 14. c. 17. 18. & 19. Ratio est; quia Irregularitas homicidij voluntarii, sicut & omnis alia Irregularitas, solo iure humano introducta est, ex Innoc. & alijs, in cap. ad audi. tian. de homicid. Palu. 4. dist. 25. q. 3. art. 2. Conclus. 3. Sp. uent. verbo, Irregularitas, q. 28. verl. Tertio, vbi ait esse com. munem DD. Couari, in Clem. Si furiosus, par. 2. 8. 3. num. 3. de homicid. & Henriquez lib. 14. ca. 1. §. 3. Mich. Salen in 2. 2. q. 64. art. 8. in princip. Alpha. Viualdi, tract. de Irreg. num. 10. 14. & num. 212. & 213. Etiam si glos. in capit. sicut dignum, §. vlt. in verbo, confilium, & ibi Panorm. num. 11. & idem Panor. in ca. ad audi. tianam, & ibi Marian. Socin. 3. qu. principali, dicant contrarium, existimantes irreg. matem hanc esse de iure Diuino, propter illud 1. Paralip. 2. 2. & 28. Non edificabis mibi domum, quia vir sanguinis. Q. orum fundamentum falsum est, non enim quæcumque in scripturis dicuntur, de iure Diuino sunt, & indubitate, sed ea scilicet, qua Deus præcepit, vel qui scriptores scripserunt a Deo immediate tanquam præceptum dñum Ecclesiæ tradendum suscepserunt. Illud vero de Salomon templum edificaturo figura fuit manifestissimum Christi, & Ecclesia Christianæ, qua in pacis unitone, one cordia, & charitate fundata est, Ephes. 4. Adde etiam quod ipse Salomon homicida fuit, nam & Adoniam, & Iacob, & Semei, & alios interfecit, vt patet 3. Reg. 2. Et quoniam in lege veteri prohibitus fuisset, illud tamē iudiciale fuit, pertinens ad illum populum, post Christi vero passionem, ceremonia, & iudiciale legis illius cessavit, nisi quoniam Ecclesia illa prohibebat.

4 *N*ec obstat cap. Miror, dist. 50. vbi Joannes Papa VIII. insinuare videtur non posse dispensari cum homicidio, si quidem vel intelligi debet textus ille de Prælatis infernibus, & non de summo Pontifice, vel ut communiter prefati DD. tradunt, intelligitur Papam difficulter, & non nisi ex magna causa cum homicida voluntario dispensesse, nisi cum eo, qui Religiosus sit, vel esse velut, vel nullo homicidio voluntarium sit omnino secretum, saltem in susceptis ordinibus ministrare possit. Immo Gomez via præ, & Joannes Staphilensis de licencie gratia & iustitia fol. 191. col. 2. & Couari, loco proxime allato docent, Papam quandoque quidem dispensare cum homicida voluntario etiam publico, quoad altaris ministerium, hoc tamē addito, quod intra triennium minime alcati minuit; Neque etiam post illud triennium persistit, vt in loco, petrati delicti ministret, sed in alio tantum, ad scandalum curandum. Quæ etiam dispensatio post Concil. Trid. Sess. 14. de reform. c. 7. & sess. 24. de refor. c. 6. difficulter efficitur, cum dicatur ibi, quod nullo modo cum eo dispensatur. Quo sensu intelligi debet Summa Confess. lib. 2. tit. 1. q. 62. vbi ait, circa homicidium voluntarium nunquam inuenitur cum aliquo dispensatum, sed potius depositum ci aspera penitentia, hoc est, non dispensemur facile cum tali, & non nisi iniuncta aspera penitentia.

*T*ertio sciendum est pro intelligentia Concilij Trident. Sess. 14. capitul. 7. & Sess. 24. capitul. 6. homicidium alioz esse voluntarium, seu ex proposito, per industriam, aut per insidias commissum; aliud casuale. Voluntarium dicitur illud, quod est cognitum, & intentum, vel per industrias, vel per insidias, vel voluntate, & ex proposito factum, vel in causa propinquâ, & ordinata ex se ad motum

tem, quale est v.g. porrigitur alicui venenum lethiferum; aut ferre ene punctum circa pectora, vel circa caput etiam casum. Et hoc modo intelligitur Trid. Sess. 14. de Reform. cap. 7. in prima parte, ubi statuit, ut nunquam dispenseurum homicida voluntario, & Sess. 24. de Reform. ca. 9. ubi prohibetur Episcopo ne dispensare possit in homicidio voluntario. Casuale vero est duplex, uno modo, quando omnino sequitur prater aliquam culpam & propter omnem intentionem, & de hoc non agitur in praesentiarum. Alio modo dicitur casuale, quod tamen est voluntarium in causa, & solum est volitum indirecte, & dicitur casuale propterea distinguunt contra voluntarium, tale enim casuale non soleret dici voluntarium, quia non est directe volitum. Et in hoc casuali homicidio, alia est ratio quoad culpam, alia vero quantum ad facultatem dispensandi in eo: Nam quantum ad culpam, satis est, si sit intentum in sua causa occinata ad illud, vel ex natura rei, vel saltem, ut plurimum hoc est, homicidium casu factum, tunc culpa imputatur, quando sequitur ex aliqua causa, ex qua vel semper, vel ut plenum soleret accidere. At vero quantum ad facultatem dispensandi in homicidio casuali, diversa est ratio, satis est, ut homicidium sit casuale quomodounque, ad hoc Episcopus in eo dispensare possit, ideo enim casuale dicitur quia opponitur voluntatio directe. Et de hoc intelligitur Conc. Trid. Sess. 14. de Reform. c. 7. in parte ultima, vbi postquam dixit, non dispensetur ad ordines in homicidio voluntario, subdit, si vero homicidium non ex proposital casu, & c. intelligit enim Concilium homicidium casuale, quod est voluntarium solum indirecte, & in causa; sicut etiam Sess. 24. de Reform. capit. 6. vbi datur facultas Episcopis, ut dispensare possint in irregularitatibus prouenientibus ex delicto occulto, etiam ex homicidio casuali, nondum deducto ad forum contentiosum. Ex quibus sequitur, quod si aliquis occidit hominem, non intendens occidere; Item si quis mandat alicui ut verberet, vel percutiat ita, ut non occidat illum, si mandatarius occidat, est homicidium casuale dispensabile ab Episcopo. Nau. in Man. c. 27. num. 240. & consil. 27. de homicid. Henriquez lib. 14. cap. 19. §. 3. in annot. litera E. Item, si quis facit aliquid, unde secuta est mortis, non tamen fecit animo inferendi mortem, incurrit irregularitate ex homicidio casuali prouenientem. Sic etiam si quis defendat se, & se defendendo alium occidat, excedendo moderanrum inculpare tutela, solum homicidium dispensabile, & irregularitatem inde prouenientem incurrit, ex Nau. in Man. c. 27. num. 240. & consil. 8. de homicid.

Quarto, Episcopus dispensare potest in omnibus irregularitatibus prouenientibus ex quoconque delicto occulto in fato conscientia, excepito homicidio voluntario etiam occultissimo ex Trid. Sex. 24. de refor. c. 6.

Quinto Episcopus dispensare non potest circa irregularitatibus propter delictum deductum ad forum contentiosum, ex Conc. Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 6. quod intelligitur late durante. Vnde, si quis vel denunciatus fuerit Index de aliquo delicto graui quod irregularitatem inducit vel de eodem inquisitus sit, vel etiam de tali delicto accusatur, dispensare non potest Episcopus, sed solum Papa, ut pendente denunciatione, inquisitione aut accusatione, promoueri possit, arguimus omnipotens, & ibi glo. de accusat. & arg. Tantis, distincte. §. 1. & Specul. ut de dispens. §. iuxta veri. item denunciatus, & versi. item accusatus. Maiol. li. 3. cap. 17. num. 3. & Henriquez lib. 14. capit. 17. §. 3. in text. & in annot. litera H. & cap. 18. §. 1. in fine & capit. 20. §. 4. Quod intelligitur ex Maiolo, de delicto post baptismum commisso, & de quo non paenituerit; tunc enim delictum vaporē deletum, non debet impediare quo minus promoueri poterit, ex gloss. in princ. dist. 49. in verbo, si adhuc, sed si, qui neque inquiritur, neque accusatur, sed ei in modum exceptionis tale crimen obijicitur promoueri non debet, nec cum eo dispensare potest Episcopus, donec super exceptione fuerit plane discussum. Quod intelligo de gravissimum quod inducit irregularitatem, de quibus criminibus infra dicetur, vt dicit Maiol. vbi supra, c. 17. num. 19. arg. cap. si forte, de elect. lib. 6. & tempus datum ad item terminandam, in ordinibus suscipiens, pro Episcopo est teimestre, pro alijs ordinibus Episcopo inferioribus

annus expectatur, infra quod tempus, si denunciatio; inquisitio, accusatio, vel exceptio non expediatur, poterit Episcopu talis ordinare; vt notat glo. in ca. Tantis, in verbo, shreyf, dist. 8. 1. & citat. Authen. de sanct. Episcop. §. 51. Collat. 9. & glo. in cap. omnipotens, in verbo, Numiantur, de accusat. & idem docet Maiol. vbi supra, nu. 9. Hac autem procedunt in promouēdis, at in promotis leuis est, Nam Sacerdos, aut alius etiam accusatio, vel exceptio ne pendente, ordines suos exercere potest: Non enim illis obilit, donec per Iudicem, ante, vel post sententiam interdictum dicatur, cum hoc iure non sit prohibitum: Et ideo Episcopus suspectus, inquisitus, vel accusatus potest ordines conferre, & alia Pontificalia exercere, & Sacerdos munera Sacerdotalia peragere, si illis inhibitum non fuerit, quod tam Maiol. lib. 3. c. 17. num. 10. & Henriquez libr. 14. c. 17. §. 3. in annot. litera I. benē limitant, nisi accusatio esset de delicto enormi, & cum scandalo: tunc enim Index prohibere potest sic infamatum ne in ordinibus suscepis ministeriis atq. cap. ex tuarum, de purg. Canon. Indiciale Inquisitorum in verbo, pargatio. §. 1. Quod si reus medijs etiam depravatis causam vicit, & absolutus sit, ita ut celsa ratio deducti criminis ad forum contentiosum, tunc delictum censetur occultum, & in quo dispensare potest Episcopus virtute Conc. Trid. Sess. 24. de Reform. capit. 6. vt tradunt Alphonsus Vidualus tract. de Excommunicatione, num. 42. vbi ait grauissimos Doctores Salmantenses ita censuisse; & Henriquez lib. 14. cap. 20. §. 4. citans ad hoc Nau. in Man. cap. 27. num. 241. vers. primo, in fine, vbi fauere videtur huic sententiae. Addunt autem Maiol. libr. 3. cap. 17. num. 10. & Henriquez lib. 14. ca. 17. §. 3. in annot. litera H. quod si delictum, de quo accusatur, aut denunciatur talis sit, in quo Episcopus praeviende potest dispensare, tunc quidem etiam causa pendente poterit Episcopus in irregularitate illa dispensare. Papa vero in quocunque delicto etiam ad forum contentiosum deducto quantumvis enormi dispensare potest, vt quis non obstat accusatio delicti pendente, initiatur sacris, aut beneficium obtineat, & vt sic dispensato nihil noceat exceptio per accusatorem opposita, vt Specul. in tit. de accusat. §. 1. Zabar. in cap. vlt. de schismat. Burgos. de irreg. ut. de dispensat. pat. 2. Conclus. 4. num. 13. Maiol. lib. 3. c. 17. num. 10. & Henriquez lib. 14. c. 17. §. 3. in annot. litera H. & c. 18. §. 1. in fine tradunt.

13. Sexto, Episcopus dispensare non potest in irregularitatibus ex homicidio manifesto prouenientibus, vt colliguntur ex Conc. Trid. Sess. 24. de Refor. c. 6. & est communis DD. opinio, & certa.

14. Septimo, Episcopus post Conc. Trid. dispensare non potest in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio voluntario occulto, aut manifesto, neque ad ordines Minorum, neque ad simplex beneficium obtinendum, vt colliguntur ex Conc. Trid. Sess. 14. de Reform. c. 7. & Sessio. 24. de Reform. c. 6. Nau. in Man. cap. 27. num. 194. vers. Septimo & num. 240. vers. Quartu. & Tomo 2. cons. 17. numer. 3. de homicid. Maiol. lib. 5. c. 4. §. 8. in princip. num. 11. in fine. & §. 3. num. 18. Frat. Lud. Lopez 2. pat. instruct. c. 93. circa medium. & Henriquez lib. 14. cap. 19. §. 1. & in annot. litera D. Alph. Vidal. tract. de irreg. num. 325. Summa Corona tit. eod. num. 22. Cosmias Philarchus lib. 4. c. 1. §. 8. Reg. de Valentia, tom. 4. dispu. 7. q. 19. puncto 3. §. 5. Petrus de Arragon. 2. 2. q. 64. art. 8. in fine. Toletus lib. 1. instruct. Sacerd. cap. 31. & expresse habetur in d. Sess. 14. ca. 7. vbi dicitur. *Nullo tempore ad sacros ordines promoueri possit. nec illi aliqua Ecclesiastica beneficia, etiam si curam non habent animalium, conferri licet; sed omni ordine, ac beneficio, & officio Ecclesiastico perpetuo careat. ergo carebit ysu etiam ordinum Minorum.* Vnde sequitur falli Mart. Ledefm. 2. 4. q. 26. art. 2. de Irreg. pag. 366. colum. 2. dum vel Episcopum dispensare posse cum isto ad beneficium simplex, & citat cap. 2. de elec. pug. in duello. Nam vt notat Nau. in Man. cap. 27. num. 240. vers. Quartu. & Henriquez lib. 14. cap. 19. §. 1. in annot. litera E. in fine caput illud 2. de Cler. pug. in duello. solum agit de homicida casuali, & facuet Angelica verb. Homicidium §. num. 4. Et cunctum de hac res scripsit DD. antiqui iam post Concil. Trid. res est certa. Et paratione deceptus est Fr. Medina lib. 1. cap. 11.

§. 12. vt Henriquez vbi suprà notat, dum dicat Episcopum dispensare posse ad Minores, non obstante Conc. Trident. Sess. 14.c.7. eo quod Trid. ibi solum ait, *Nullo tempore ad sacros ordines promoueri possit*, quasi velit posse ad minores ab Episcopo dispensari. Siquidem Concilium paulo post subdit, *omni ordine careat ergo & ordinibus minoribus caret* debet, cum hi vere ordines sint, & Sacramentum. Unde Panorm. in cap. 2. num. 7. de clericis pugn. in duello, dubius est, an iure antiquo Episcopus dispensare poterat ad minores, & potius in partem negatiuam inclinat, & expresse negat Innoc. vt ibi notat Pan. & Cou. in Clem. Si furiosus. par. 2. §. 3. nu. 5. de homicidio, nullibi probari quod Episcopus in homicidio voluntario ad minores dispensare posse, non solum, vt non initetur minoribus de novo, sed etiam, vt nec in suscepis ministret.

15 Dixi, ex delicto, seu homicidio voluntaria occulta, aut manifesta; Siquidem non satis est factum esse publicum, sed oportet, vt delictum propter quod incurritur irregularitas ex homicidio, sit occultum, vel manifestum, vt latius in c. 13. dicemus. Vnde quamvis hoc parum refert, quod homicidium voluntarium, cum in nullo possit Episcopus dispensare, in alijs tamen delictis id plurimum refert, vt ibidem latius exponemus, cum in occultis dispensare possit, non in manifestis.

16 Dixi, post Concilium Trident. Quia ante Tridentinum dissensio erat inter DD. circa homicidium voluntarium occultum, & eius dispensationem. Nam Castro libr. 2. de potest. leg. pcam. cap. vlt. in Conclus. 3. (qui tamen in ultima editione id retractat ob Conc. Trid. Sess. 14. de Refor. cap. 7.) docuit irregularitatem prouenientem ex homicidio occulto omnino, & per se non indigere etiam dispensatione Episcopi; ea ratione ductus, quia delictum ita occultum non videtur subiici punitioni, & legibus Ecclesiae; ne aliquin reus cogeretur prodere crimen suum occultum extra confessionem, aut cessare a celebratione Missæ cum scandalo, & infamia sui, contra Regulam S. Thom. 2. 2. q. 61. ar. 2. ad 2. Quam suam sententiam probare conatur ex e. Ex tenore, de temp. ordin. Ad caput verò fina. tit. eod. & c. inquisitionis, de accusat. quæ videntur contrarium dicere. Respondet, loqui in homicidio, seu delicto occulto per accidens, hoc est, quando crimen non est omnino occultum, sed in Iudicio paucis testibus probari possit. Eadem sententiam etiam tenuerunt Athid. cap. De his. 2. dist. 50. & Angelica, verbo, Homicidium, 5. §. 1. Alij vero omnes vetius tradunt ex huiusmodi homicidio occulto omnino contrahi irregularitatem, & indigere dispensatione, sic glo. in cap. fin. in verbo. *Homicidij*, de temp. ord. & in cap. inquisitionis, in verbo. *Si homicidium*. Anchiar. in Regula peccati venia. de reg. iur. libr. 6. colum. 3. Innoc. in c. Dilectus, de temp. ordin. Panorm. in cap. fin. nume. 3. de temp. ordin. & in c. inquisitionis, num. 3. de accusat. Sylue. Homicidium, 3. quest. 8. versi. Quartum, in fine. Corduba, in Summa, quest. 41. dub. 1. Man. in Man. c. 27. num. 194. vers. Septimo, & num. 239. vers. Secundo. Martin. Lede. 2. 4. q. 26. art. 2. de irreg. pag. 366. colum. 1. Sotus 4. dist. 6. quest. 2. art. 3. versi. Due priores Couar. in Clem. Si furiosus. par. 2. §. 3. num. 4. de homicid. Maiol. libr. 5. in princip. nu. 2. & Henriquez lib. 14. c. 19. §. 1. & c. 20. §. 4.

17 Differunt tamen hi DD. quoad dispensationem in tali homicidio occulto; nam Anchiar. & Innoc. vbi suprà voluerunt Episcopum posse dispensare in homicidio occulto quoad ministerium altatis, & ordinum suscepitorum tantum, non autem suscipiendorum. Panorm. verò, in cap. At si Clerici, §. 1. nu. 5. de iudic. in c. ex tenore, de temp. ordin. & Angelica, verbo, Homicidium, 5. §. 1. existimant si dispensatione indigeat, posse Episcopum in eo dispescere absolute, hoc est, tam quoad suscipiendos, quam quoad suscep- pros; non enim vilam restrictionem addunt. Immo Cou. in Clem. Si furiosus par. 2. §. 3. n. 4. vers. Hoc ipsum evidenter, in fine, de homicid. existimat posse Episcopum dispensare cu homicida voluntario occulto, non obstante Conc. Trid. Sess. 14. ca. 7. vnde ait Concilium, intelligi solum de homicidio occulto per accidens, & non occulto, omnino, & per se, adeò vt Concilium prohibeat solum Episcopis ne dispensare possint quoad ordines suscipiendos, in ho-

miciidij, quæ licet sint occulta, possunt tamen probari, nec sunt curiò occulta.

18 Ceterum haec Castri opinio ante Conc. Trident. vt ex dicitur, improbabilis erat; Quamvis enim Lex Canonica, & humana nullo modo comprehendat actum hominis purè internum, ex eo quod Lex humana tantum puniri eos actus quos vel cognoscit, vel cognoscere potest, actus autem internos Lex non cognoscit, nec cognoscere potest. Si tamen actus ille, ob quem imponitur irregularitas, in aliquem actum, vel signum exterius prodit, quāvis actus 19 ille extenus sit occulus, punitioni Ecclesie subiicitur. Pro concordia verò texuum ca. ex tenore, & cap. vlt. de temp. ordin. & cap. inquisitionis, de accusat. qui videntur subiungit, ut contrarij, scinduntur, & quedam esse crimina gravia, & enormia, & depositione digna ab ordinis ministris, vt v.g. per iurium, adulterium, falsi criminis. Simonia in beneficio acquirendo commissa, de quibus in ca. At si clerici, §. vlt. de iudic. & cap. Tua. de penit. & hæc si occulta sint, non efficiunt eorum auctorem irregulariter, & de his intelligitur d. c. ex tenore, de temp. ordin. vbi decimus est, non est quenquam prohibendum a ministerio ordinis suscepti, nec a promotione ad alios, si crimen occultum sit, id est, nondum in iudicium deductum per probationem, nec notorium, nec publicum, id quod etiam in d. cap. fin. de temp. ordin. expresse habetur, id quod procedit, ex Con. in Clement. Si furiosus, par. 1. §. 3. vers. H. c. ipsum evidenter, de homicid. etiam hæc crimen non essent omnino occulta, sed duobus, aut tribus testibus probari possent, modo non sint notoria, nec in iudicio probata. Alia verò crimina sunt enormia, & depositione digna, propter quæ si sunt occulta, & probari nequeant, ipso iure incurritur irregularitas, ita vt nec ordines de novo sumere, nec in suscep- tis ministrare possit, eo quod ius Canonici ita expressit, vt est homicidium voluntarium etiam occultum; immo aliqui idem dicendum putant de Simonia in ordinis, vt gl. in c. *Nisi cum pridem* in verbo. Sed dunt: *axat*, in fine, de renuntiat. & eadem glo. in c. *Inquisitionis*, in verbo, *Homicidium*, de accusat. & Couar. in Clem. Si furiosus, par. 2. §. 3. num. 4. vers. Hoc ipsum evidenter, de homicid. At certe de simonia occulta id non habetur iure aliquo expressum; quamvis enim simoniacus in ordine etiam occultus, ipso iure suspensus sit, ex glo. in c. *Reperientur*, in verbo, *Anathematis*, 1. q. 1. & glo. in c. *Tanta*, in verbo, *omnis peccator* & ibi Inno. num. 1. de Simonia, de qua relatus in sequentibus c. 12. num. 19. agemus; vt tamen talis irregularitas sit, nullibi in iure expressum est; irregularitas autem non nisi in casibus iure expressis incurritur, c. *Is quod est sent. ex corib. 6.* At verò de homicida occulto ius Canonicum id latit expressit, c. fin. de temp. ordin. iuncta glo. in verbo, *Homicidij*. Postquam enim enumerasset, quedam crimina, quæ non impediunt ordinis susceptionem, aut suscep- tionem post penitentiam, nisi notoria essent, aut mudi- cito comprobata c. excepit statim Gregorius Papa IX *reho- micidij*. Homicidium ergo etiam occultum, irregularitate inducere, satis manifeste docer, prout Doctores communiter tradunt. Cum igitur lex Canonica inducens irregularitatem ob actum homicidij, non distinguat inter homi- cidiū occultū, & publicū, sed simpliciter imponendo irregularitatē homicidio includit etiam illud quod est omnino occultum, dummodo sit externum, vt Couar. vbi supra d. vers. Hoc ipsum evidenter, recte contra Alph. sum a Castro inferit; ita & nos contra eūdem Couartium colligimus, quod eo ipso quod Concil. Trid. prohibet Episcopis ne in homicidio voluntario dispensent, Sess. 14. de Refor. c. 6. intelligitur Concilium eis prohibere, vt non solum in homicidio publico, sed neque etiam in occulto dis- penses queant, sicut in Sess. 14. de Refor. c. 7. prohibuit, ut quæ sua voluntate homicidium perpetraverint, etiam si cri- men id nec ordine iudicari potest, nec alia ratione po- plicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad sacros ordines promoueri possit. Vnde sicut post Conc. Trid. certum est, ex homicidio occulto externo incurrit irregularitatem ita etiā certum esse debet post idem Conc. Episcopos cum homi- cida voluntario manifesto, vel occulto dispensare non pos- se; & quidem Sylvest. verbo, Homicidium, 3. qu. 8. versic.

Quat.

Quatum, in fine, & Tabiena, verbo Irregularitas, §. 1. ante prefatum Concilium docuerunt Episcopum dispensare cum eo non potuisse, & post idem Concilium Nau. in Man. c. 27. num. 240. vers. Septimo, & num. 239. vers. Secundo, & no. 240. vers. Quarto, & Maiol. lib. 5. c. 48. initio, n. 11. in fine, expresse teatantur Episcopos, nec homicidijs manifestis, nec occultis beneficia simplicia, nec ordines, nec officia Ecclesiastica conferre posse; Siquidē Papas semper hęc dispensatio referatur, ex Trid. Sess. 1. 4. c. 7. & Sess. 2. 4. c. 6. Quare licet Alphonsus Viualdus tract. de irreg. num. 3. 25. velit hanc communem esse tenendam male tamen addit opinionem Couarrutiae practicari posse.

10. *Alio* in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio casuali, id est, voluntario indirecte, potest Episcopus dispensare ad ordines Minores, & beneficium simplex obtinendum, facit cap. Henricus, de clericis pug. in duello. & Holt. & Pan. ibidem. 3. 4. & 7. Innoc. in c. 2. de Cler. excom. missit. Pan. in c. continetur, n. 3. & in c. ad audientiam, n. 4. de homicidio. Hoitiens. in Summa lib. 5. tit. de homicidio. Summa Astensis, par. 2. tit. 1. 4. art. 6. quæst. 2. Angelico. capitulo Homicidium, §. num. 2. & num. 4. Sylvestri. verbo Homicidium, 3. q. 8. vers. Quinto, & tertio. Sextum, Tabiena, verbo Irregularitas, 5. in princip. Martin. Ledesm. 24. quæst. 26. art. 2. de irreg. pag. 366. col. 2. Nau. in Man. c. 27. num. 240. ver. Quarto. Maiol. lib. 5. c. 48. §. 3. num. 18. void limitat de homicidio occulto, ex Trid. Sess. 2. 4. ca. 6. Siquidē in casuali manifesto, quantumvis careat culpa, semper egebit Declaratoria per commissionem Papæ contumaciam Episcopo, vel alteri delegato, cum plena cause cognitione, ex Concil. Trid. Sess. 1. 4. de reform. c. 7. Cou. in Clem. Si furiosus, p. 2. §. 3. num. 6. de homicidio. Cosimus Philactus lib. 4. cap. 11. §. 8. Iohannes Chapanillus de casib. testeratis, ca. 3. q. 3. dub. 8. §. Secundo, & cap. 10. quæst. 3. & Henriquez lib. 14. cap. 19. §. 2. vbi docet Episcopum iure antiquo dispensare potuisse Episcopum, ut recipere Minores, & denique tertio. idem Henriquez lib. 14. c. 9. §. 3. & cap. 17. §. 5. & in annot. litera M&C. 19. §. 2. & in annot. litera X. docet, nouo iure Cōc. Trident. Sess. 1. 4. de reform. c. 7. & Sess. 2. 4. de reform. c. 6. Episcopum in homicidio casuali in vitroque foro dispensare posse ad ordines Minores, etiam in casuali publico, & sic exponit Nau. in Man. cap. 27. num. 240. vers. Quarto, ad scatos vero ordines dispensat, si homicidium casuale sit occultum, Sess. 2. 4. cap. 6. quod verò Sess. 1. 4. ca. 7. de reform. habet usus ad sacros dispensare, intelligitur in homicidio casuali, si delictum publicum sit, id quod, re consulto cum sapientibus, in praxi docet esse receptum. Quibus omnibus addit Panor. in c. 2. num. 3. de Clerico pugn. in duello. & Decio. in c. At si Clerici, §. 1. num. 16. de iudicij, & Nau. in Man. c. 27. num. 240. vers. Quarto, & tom. 2. cōf. conf. 45. in Novis, alias tom. 1. in antiquis. consil. 1. 3. de officiis. & ordin. vers. Secundo. Viuald. tract. de Irreg. num. 3. 19. Thomas Zerula par. 2. in verbo dispensatio, §. 3. Bart. Medina. lib. 1. in ista. Confess. c. 1. §. 12. Episcopū dispensare posse ad retinendum beneficium curatum, quod ante homicidium obtinuerat, non verò beneficium curatum de novo obtineat.

11. *Nono*. Episcopus dispensare potest in irregularitate proueniente ex homicidio causa defensionis propriæ viæ per petrato, sed culpabiliter, quoniam scilicet aggressus agressum occidit excedendo moderamen inculpatæ tutelæ, unde iniurium, & voltum homicidium commisit, & colliguntur ex Concil. Trident. Sess. 2. 4. de reform. cap. 7. vbi dicitur, p. 5. Episcopum dispensare cum eo, qui occidit in defensionem suæ. Per quod apparet Concilium non loquitur de illo homicidio, qui occidit ob ineuitabilem necessitatem defendendi vita, quia talis nullatenus est irregularis, ex Cler. Sifariofis, de homicidio. Sed de illo homicidio, qui egere dispensatione, & per consequens de eo, qui in se defendere facit, moderamen inculpatæ tutelæ, talis enim sit irregularis, quamvis non ea irregularitate, qua est in dispensatione, papa ergo illa, que ab Episcopo dispensata po-

test, & ita expresse docent Greg. de Valentia, tom. 4. disp. 7. q. 19. puncto 3. §. 3. Tolerus lib. 1. Instruct. Sacerd. ca. 5. 1. Nau. in Man. c. 27. num. 239. vers. Secundo, vbi ait, ita decimus fuisse in Sacra Penitentiaria, ob predictum locum Concilij Trid. & tom. 2. Consil. 36. in Nonis, alias in antiquis consil. 8. de homicidio, idemque tradit Henriquez lib. 14. cap. 10. §. 2. & cap. 19. §. 3. qui ambo affirmant posse dispensare etiam in Sanctis, id est, vi in susceptis facies ministri, aut de novo facies iniuriet, quod intelligitur, quod constat excessisse mortali in defensione sui; si enim reus sit occultus, & constet excusatura a peccato mortali in defensione, non eget villa dispensatione, aut declaratoria sententia; quod autem dubium est, an mortaliter excederit moderamen in defensione, potest, & debet Iudeus dispensare; id quod colligit potest ex illis Concilij verbis *in re quodammodo dispensatio debet*; Episcopo autem dispensacionem negante, ut ministris in suscepitis, dum delictum sit occultum, causa ipsa committitur Metropolitanus, aut Episcopo viciniori, vt in dubio declareret.

12. *Décimo*. Quæ a Concil. Trid. Sess. 2. 4. c. 6. conceduntur, vt Episcopi in delictis occultis, exceptis irregularitatibus, que ex homicidio voluntario prouenient, dispensent intelligenda sunt, vt ita dispensare solum possint in Diœcesi sua, vt ibi Concil. ad 11. siquidem extra Diœcesim, & territorio non conceduntur haec Episcopis, sicut nec exercere Pontificalia, iuxta Concil. Trid. Sess. 6. de reform. c. 5. aut excommunicare extra territoria sua possunt, vt recte Henriquez lib. 14. c. 20. §. 5. annotavit; additque Concilium in c. 6. quod haec solum possunt circa subditos suos; vnde & Monachos non exemptos, aut Moniales non exemptas sicut absoluere; ita etiam cum eis dispensare potest Episcopus, cum hi sibi subditi sint iure communis. Et quāus Monachos exemptos in sua Diœcesi habitantes nec absolvantur, nec cum eis dispensare valeret, si tamen a Prælati suis subiiciantur Episcopis in eum finem, vt dispensentur, tunc quidem cum eis dispensare possunt, cum Regulares omnes iure communis subiecti sint Episcopo, in cuius Diœcesi degunt; adeo, vt licet ob priuilegia Regularibus concessa, Episcopus in odiosis Iurisdictione in illos vti nequeat, in causa tamen favorabili Episcopoli a proprijs Prælati subiici possunt. Debet autem per seipsum Episcopus dispense in causis prædictis, in quibus potest, nisi id velit Vicario specialiter deputato committere, vt ex dicto Concil. Sess. 2. 4. de reform. c. 6. colligitur, & faciunt que a Nau. tom. 1. consil. 1. num. 88. de constitut. & tom. 2. consil. consil. 11. de priuilegijs in Novis, alias in antiquis. consil. 1. 5. num. 1. deſent. excom. & Henriquez lib. 14. cap. 19. in fine, & alijs traduntur.

13. *Vndecimo*. Quāuis Petrus de Atragona, 2. 2. q. 64. art. 8. in fine, & Michael Salón ibidem, Controversia 4. in fine, dubiū sint, an superiores, seu Prælati Religiosorum dispensare possint cum subditis suis Regularibus in homicidio casuali, virtute suorum priuilegiorum, & in eam partem potius inclinent, quod non possint; Alij tamen docet huiusmodi priuilegios, quibus concessum est dispensare cum irregularibus in omni irregularitate, excepta ea, que ex homicidio voluntario, & bigamia contrahitur, virtute illius priuilegii dispensare posse in irregularitate contracta per homicidium casuale, quamvis culpabile etiam mortale, siue dando operam rei licite, siue debita adhibita diligentia, siue dando operam rei illicita. Sic expresse Caet. 2. 2. quæst. 6. 4. art. 8. in respons. ad 3. & in Summa, verbo Irregularitas. Anton. de Corduba in Summa, quæst. 34. Alphon. Viuald. tract. de Irreg. num. 3. 29. citans etiam Didacum de Perez in Rubrica, De Homicidio, tit. 13. lib. 3. ordinan. Iohann. Chapanillus lib. de casib. tester. cap. 10. quæst. 3. in fine. Henriquez lib. 14. c. 9. §. 3. litera A. vbi ait, Regularis in Hispania ita practicare; citat etiā Magistrum Pennam 2. 2. fauent etiam Maiol. lib. 5. de Irreg. cap. 51. num. 12. & Couar. in Clem. Si furiosus par. 2. §. 3. in fine, de homicidio. Et quidem, cum Episcopus dispensare in ea possit, vt diximus, nihil mirum, si Prælati Religionum, qui Episcopalem, aut quasi Iurisdictionem Episcopalem habent, id possint cum suis subditis, maximè cum hoc in favorem Religionis redunder, cui certum est Summos Pontifices

in concessione huiusmodi priuilegiorum fauere plurimū voluisse. Quæ omnia ex priuilegijs eisdem concessis manifesta esse possunt, quæ legi possunt in compendio priuileg. Mendicant. in verbo , Absolutio ordinaria quoad fratres, num. 40. Vbi Martinus V. concessit Monachis S. Benedicti vallis oierit, vt a suis superioribus. [super omnij regulatate, etiam in illis casibus, in quibus Papa sibi vicem referuat (in motte videlicet, & in membrorum truncatione, & enormi sanguinis effusione) valeant dispensare, dum tam aliquid horum trium non sit notorium, & hoc propter scandalum.] Quia concessio postea extensa, & communicata fuit omnibus alijs Monasterijs eorum, & in verbo Dispensatio, nu. 24. vbi Ant. Corduba expresse docet, posse Prelatos dispensare in homicidio casualem, & idem docet Cappuccinus in annotatione eiusdem loci. Simile priuilegium conseruerunt, Sixtus IV. & Iulius II. Fratribus ordinis Minorum, vt habeatur ibidem, in verbo Dispensatio, nu. 9. & nu. 12. & nu. 21. Et Eugenius Papa IV. Patribus Congregationis nostræ Casinensis concessit, vt cum omnibus & singulis Monachis, Nonnitis, tam præsentibus, quam futuris, super irregularitatibus quibuscumque, & qnomodocunque contractis, homicidio, seu membra mutilatione propria manu commissis, aut falsificatione literarum Apostolicarum, & bigamias duntaxat, exceptis semel tantum dispensare possint; super irregularitatibus vero, si quis ex censuris excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, vel earum aliqua Divina celebranda officia (dum tamen non in contemptum clauium) forsitan incurvare contigerit, quoties opus fuerit, valent similiiter dispensare; Ita ut omnes, & singuli, cum quibus super irregularitatibus supradictis dispensari contigerit, ad omnes factos ordines promoueri valeant, & in ordinibus suscepimus ministrare; De qua re plura legi possunt in Compendio Priuilegiorum, & alijs vbi supra.

De Irregularitate ex iteratione Baptismi contracta. Cap. VIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptismi iteratio tam iure divino, quam humano est probibita.
- 2 Baptismi iteratio irregularitatem inducit, & quæ huius ratio sit.
- 3 Rebaptizanti, & rebaptizato scienter, irregularitas iure Canonico imposta est.
- 4 Rebaptizanti, & rebaptizato scienter ius ciuale panam capitum imponit.
- 5 Baptismi iteratio, non solum ascensum ad ordines superiores, sed etiam susceptorum usum impedit.
- 6 Baptismi iteratio, siue publica, siue occulta sit, irregularitatem inducit.
- 7 Baptismi iteratio quando censeatur occulta.
- 8 Ignorantia duplex est, una iuris, altera facti; & quid utraque sit.
- 9 Infans rebaptizatus irregularitatem non incurrit, & quare.
- 10 Ignorantiam facti probabilem quis habere censeatur.
- 11 Rebaptizans filios infidelium, aut filios expositos, an infamam ignorantiam pretendere possit.
- 12 Cap. qui bis de consecr. dist. 4. quantæ sit auctoritatis ad causandam irregularitatem.
- 13 Ignorantia iuris in rebaptizante, vel rebaptizato ab irregularitate non excusat.
- 14 Ignorantia iuris in rebaptizantibus, an in aliquo inculpata esse possit.
- 15 Ignoranter rebaptizatus, & postea secundum illum baptismum ratum babens an sit irregularis.
- 16 Rebaptizans, aut rebaptizatus ex metu mortis incusso, an sit irregularis.

- 17 Coactio absoluta, & conditionata quænam dicenda.
- 18 Lex humana communiter ad sui obseruantiam cum metu in virum constantem cadente non obligat.
- 19 Baptismum prium scilicet recipiens, & verè secundum, non est irregularis.
- 20 Rebaptizans cum conditione, quem certo sit esse baptizatum, an sit irregularis.
- 21 Baptizans debitam diligentiam adhibere tenetur, ut quis, neque baptizatus fuerit, sciat.
- 22 Baptizans cum conditione non premissa debita diligentia peccat mortaliter.
- 23 Baptizans cum conditione, nulla adhibita prius diligua de priori baptismi veritate, irregularis est.
- 24 Baptizans cum conditione, verè rebaptizare censetur.
- 25 Irregularitas ex baptizanti iteratione, in odium, & damnationem posterorum imposita est.
- 26 Rebaptizanti ministerans ex officio, irregularis.
- 27 Sacraenta confirmationis, & ordinis iterans, irregularis non est.
- 28 Irregularitas, ex baptizanti iteratione potius, quam confirmationis, quare incurritur.
- 29 Irregularitas ex rerum sacramentalium iteratione non incurritur.
- 30 Baptismum ad mortem differentes, irregularares sunt.
- 31 Dispensare in irregularitate ex baptizanti iteratione precedente, solus Papa potest.

Secondum crimen, ex quo incurritur irregularitas est ha-
spum iteratio; Quæ sane iteratio baptismi in iure liga-
no, tu iure positivo prohibita est, Diuino Iean. 3. Nisi gen-
renatus fuerit. &c. Sicut n. in vita animali, ut optimè di-
xit. Nicodemus cap. 3. Impossibile est iteratio hominem in un-
trem matris intrare posse; ita per baptismum vita spiritualis
semel suscepta, iterum luscipi nequit, & Ephes. 4. Una sola
vnum baptismus. Inte item positivo prohibetur, ut patet
toto ut. De baptismi, & eius effectu. & de Consecr. dist. 4.
Sæpius ex S. Thom. 3. par. q. 6. art. 9. & 4. dist. 6. & Schol-
asticus ibi. & Summis in verbo Baptismus. Cuius rei varie
assignantur rationes. Vna est, quia baptismus impunit
characterem indecibilem.
Secunda est, quia datur contra peccatum originale, quod
semel tantum contrahitur.
Tertia est, quia per Baptismum homo configuratur mori-
ti Christi, Christus autem semel mortuus est.
Quarta est, quia est regeneratio spiritualis, que semel fa-
cta est, sicut & animalis generatio, ex S. Thom. 3. par. q. 6.
66. art. 9. Palud. 4. d. 6. quæst. 4. art. 1. Conclus. 1. Rich. 4. d.
6. art. 4. q. 1. Summa Alensis, par. 1. li. 4. tit. 3. art. 8. & aucta
communiter.
Immo, tam ingens est iniuria, que fit baptizanti. Sacra-
to, quando iteratur, ut scienter rebaptizans, & scienter re-
baptizatus, non solum mortalius peccent, sed etiam vice-
que irregularis efficiuntur, ca. 2. de Apofat. & c. Afros, dist.
93. & cap. Qui in qualibet, 1. quæst. 7. & cap. Qui bis, eos
quos, c. Non licet, 2. c. Reptizare, de consecr. dist. 4. Speci-
tit. de dispensat. §. inxta, verific. item rebaptizatus. Summa
Confess. li. 3. tit. 2. quæst. 7. Panorm. in c. 2. nu. 2. de Apofa.
Palud. 4. dist. 6. quæst. 4. art. 1. Conclus. 2. Scot. 4. d. 6. art. 8.
Gab. 4. dist. 6. art. 3. dub. 8. quæstionis secundæ. Sotus. 4. d.
3. quæst. vñica, art. 9. ante finem, & dist. 2. q. 1. art. 3. S. An-
3. par. tit. 14. cap. 13. §. 12. & tit. 29. de Irreg. cap. 6. §. Iren-
ta suscepit. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. art. 1. de Irreg. pag.
366. col. 4. Nau. in Man. c. 27. num. 246. Conar. in Clem. Si-
furiosus. par. 1. initio, num. 8. de homicid. Sylu. verbo Irre-
gularitas, q. 4. & verbo, baptismus, 5. q. 3. Angelica, verbo
baptismus, 7. §. 9. & verbo Irregularitas, §. 24. Summa Pa-
sanella, verbo baptismus, 4. §. 6. Tabiena, verbo irregulari-
tas, 4. §. Septimo. Summa Alensis, par. 1. lib. 4. tit. 1. art. 6.
q. 1. Alph. Vinald. par. 1. tit. de baptismi, num. 46. & trac-
to. Sebas. Medicus, par. 2. tit. 2. qu. 35. §. 1. Cosmus Phara-
chys